

Dosarul nr. 3ra-720/22
2-20044285-01-3ra-20072022

ÎNCHEIERE

1 februarie 2023

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele ședinței, judecătorul
Judecătorii

Tamara Chișca-Doneva
Iurie Bejenaru
Nicolae Craiu
Aliona Miron
Ala Cobăneanu

examinând cererea Uniunii Avocaților din Republica Moldova cu privire la
solicitarea Plenului Curții Supreme de Justiție de a emite un aviz consultativ

în cauza de contencios administrativ, la cererea de chemare în judecată a lui
Roman Statnîi împotriva Uniunii Avocaților din Republica Moldova, Consiliului
Uniunii Avocaților și Gheorghe Vlas cu privire la contestarea actelor administrative și
obligarea emiterii actelor administrative

și la cererea de chemare în judecată a lui Roman Statnîi împotriva Uniunii
Avocaților din Republica Moldova cu privire la constatarea nulității actului
administrativ, contestarea actului administrativ și obligarea emiterii actului
administrativ

constată:

La 7 aprilie 2020, Roman Statnîi a depus cerere de chemare în judecată
împotriva Comisiei de licențiere a profesiei de avocat a Uniunii Avocaților din
Republica Moldova, persoane terțe Consiliul Uniunii Avocaților și Gheorghe Vlas cu
privire la constatarea neexaminării în termen legal a cererii, constatarea întrunirii de
către reclamant a cerințelor legale pentru exercitarea profesiei de avocat, obligarea de
a emite hotărârea de admitere a reclamantului în profesia de avocat, repararea
prejudiciului moral, obligarea de a examina cererea, constatarea încălcării dreptului de
acces la informație, prin neexaminarea cererii, obligarea de a informa reclamantul
referitor la cauzele și motivele de fapt și de drept, care au generat neinclusiunea
dosarului reclamantului în ordinea de zi a Comisiei de licențiere a profesiei de avocat,
pentru examinare în ședință.

La 29 iunie 2020, prin intermediul oficiului poștal, Roman Statnîi a depus cerere
de concretizare a cerințelor, prin care a solicitat modificarea calității procesuale în
cadrul acestei proceduri, a persoanei terțe Gheorghe Vlas în copârât, fiindu-i atribuite

pretențiile ce fac obiectul acestei examinări, atragerea lui Gheorghe Vlas în proces în calitate de copârât cu încasarea, în mod solidar, din contul copârâților, a sumei de 100 000 de lei cu titlu de prejudiciu moral.

La 8 iulie 2020, Roman Statnîi a depus cerere privind concretizarea cerințelor formulate în cererea de chemare în judecată în ordinea de contencios administrativ, împotriva Uniunii Avocaților din Republica Moldova, Consiliului Uniunii Avocaților și Gheorghe Vlas prin care a solicitat: 1) constatarea neexecutării în termen legal a cererii nr. 287/2020 depusă în cancelaria comisiilor Uniunii Avocaților din Moldova la 11 februarie 2020 și corespunzător, neemiterii în termen legal a hotărârii de admitere în exercitarea profesiei de avocat; 2) constatarea întrunirii de către dânsul a cerințelor legale pentru exercitarea profesiei de avocat prevăzute la art. 10 din Legea nr. 1260 cu privire la avocatură; 3) obligarea președintelui Comisiei de licențiere a profesiei de avocat și/sau a Comisiei de licențiere a profesiei de avocat de a emite actele administrative corespunzătoare în scopul includerii în ordinea de zi a cererii nr. 287/2020 depusă în cancelaria comisiilor Uniunii Avocaților din Moldova la 11 februarie 2020 și ca rezultat, examinarea acesteia în termen de 30 de zile cu constatarea întrunirii cerințelor legale prevăzute la art. 10 din Legea nr. 1260 cu privire la avocatură, pentru exercitarea de către dânsul a profesiei de avocat; 4) anularea hotărârii nr. UA/C/43/20 din 13 martie 2020, prin care a fost declarată inadmisibilă cererea prealabilă a petentului Roman Statnîi (inclusiv) și obligarea Consiliului Uniunii Avocaților și comisiilor create de acesta să adopte acte administrative de rigoare potrivit cărora să organizeze concursul în termen de 30 de zile, pentru alegerea membrilor Comisiei de licențiere a profesiei de avocat; 5) obligarea Uniunii Avocaților, prin intermediul Comisiei de licențiere a profesiei de avocat de a emite actul administrativ individual – hotărârea de admitere a dânsului în profesia de avocat și eliberarea licenței de exercitare a profesiei de avocat; 6) obligarea președintelui Comisiei de licențiere a profesiei de avocat și/sau a Comisiei de licențiere a profesiei de avocat de a include în ordinea de zi cererea nr. 287/2020 depusă în cancelaria comisiilor Uniunii Avocaților din Moldova la 11 februarie 2020, cu examinarea acestea în termen de 30 de zile, precum și constatarea întrunirii cerințelor legale prevăzute la art. 10 din Legea nr. 1260 cu privire la avocatură, pentru exercitarea de către dânsul a profesiei de avocat.

Prin încheierea protocolară din 29 martie 2021 a Judecătoriei Chișinău sediul Rîșcani, a fost atras în proces în calitate de persoană terță Ministerul Justiției.

La 23 martie 2021, Roman Statnîi a depus cerere de chemare în judecată împotriva Uniunii Avocaților din Republica Moldova, Consiliului Uniunii Avocaților și Comisiei de licențiere a profesiei de avocat cu privire la constatarea neexecutării în termen legal a cererii, constatarea nulității parțiale a actului administrativ individual defavorabil, anularea în parte a actului administrativ individual defavorabil, constatarea întrunirii de către reclamant a cerințelor legale pentru exercitarea profesiei de avocat, obligarea de a adopta o hotărâre de admitere a reclamantului în profesia de avocat și eliberarea licenței de exercitare a profesiei de avocat.

La 7 aprilie 2021, prin intermediul oficiului poștal, Roman Statnîi a depus cerere privind concretizarea cerințelor formulate în cererea de chemare în judecată din 23 martie 2021, prin care a solicitat excluderea din cererea de chemare în judecată a pârâtului – Consiliul Uniunii Avocaților, pretențiile înaintate rămânând valabile doar în privința Uniunii Avocaților din Republica Moldova, modificarea calității procesuale a Comisiei de licențiere a profesiei de avocat din pârât în intervenient accesoriu, anularea în parte a actului administrativ individual defavorabil, și anume, în partea ce ține de pct. 6 din hotărârea nr. 7/13/2021 din 5 martie 2021, ca fiind ilegal, obligarea pârâtului, prin intermediul Comisiei de licențiere a profesiei de avocat să emită un act administrativ individual privind admiterea dânsului în profesia de avocat cu eliberarea licenței pentru exercitare a profesiei de avocat, în conformitate cu art. 10 din Legea nr. 1260 cu privire la avocatură, constatarea nulității parțiale a actului administrativ individual defavorabil, și anume, a pct. 6 din hotărârea nr. 7/13/2021 din 5 martie 2021, din motiv că a fost emis de un organ care nu era competent de a emite această hotărâre.

Prin încheierea din 13 mai 2021 a Judecătorei Chișinău sediul Rîșcani, *au fost conexate, într-o procedură, cauza nr. 3-831/2021*, la acțiunea înaintată de Roman Statnîi împotriva Uniunii Avocaților din Republica Moldova, persoană terță Comisia de licențiere a profesiei de avocat cu privire la constatarea nulității actului administrativ, contestarea actului administrativ și obligarea emiterii actului administrativ, *cu cauza nr. 3-827/2020*, la acțiunea înaintată de către Roman Statnîi împotriva Uniunii Avocaților din Republica Moldova, Consiliului Uniunii Avocaților și Gheorghe Vlas cu privire la contestarea actelor administrative și obligarea emiterii actelor administrative.

Prin încheierea din 15 iulie 2021 a Judecătorei Chișinău sediul Rîșcani, a fost respins demersul părții pârâte privind declararea acțiunii depuse de Roman Statnîi ca inadmisibilă.

A fost declarată inadmisibilă acțiunea în contencios administrativ intentată la cererea de chemare în judecată depusă de Roman Statnîi împotriva Uniunii Avocaților din Republica Moldova și Consiliului Uniunii Avocaților cu participarea terțului Ministerul Justiției al Republicii Moldova cu privire la contestarea actelor administrative, în partea ce ține de pretențiile privind repararea prejudiciului moral și pretențiile formulate împotriva lui Gheorghe Vlas.

Prin hotărârea din 15 iulie 2021 a Judecătorei Chișinău sediul Rîșcani, au fost admise parțial cererile de chemare în judecată în contenciosul administrativ depuse de Roman Statnîi.

A fost constatată neexaminarea în termen legal a cererii de admitere în profesie de avocat cu nr. 287/2020 depusă de Roman Statnîi la 11 februarie 2020.

A fost anulat pct. 6 din hotărârea Comisiei de licențiere a profesiei de avocat din cadrul Uniunii Avocaților din Republica Moldova nr. 7/13/2021 din 5 martie 2021 prin care a fost respinsă cererea depusă de Roman Statnîi, ca ilegală.

A fost obligată Uniunea Avocaților din Republica Moldova, prin intermediul Comisiei de licențiere a profesiei de avocat, să emită actul administrativ individual favorabil prin care să admită candidatura lui Roman Statnîi în profesia de avocat în

temeiul art. 10 din Legea nr. 1260 cu privire la avocatură, cu eliberarea licenței corespunzătoare.

În rest, pretențiile au fost respinse ca neîntemeiate.

Prin decizia din 11 mai 2022 a Curții de Apel Chișinău, a fost respins apelul depus de Uniunea Avocaților din Republica Moldova împotriva hotărârii din 15 iulie 2021 a Judecătorei Chișinău sediul Rîșcani.

La 27 mai 2022, prin intermediul poștei electronice și la 31 mai 2022, prin intermediul oficiului poștal, Uniunea Avocaților din Republica Moldova a depus recurs nemotivat împotriva deciziei din 11 mai 2022 a Curții de Apel Chișinău, iar la 2 august 2022, prin intermediul oficiului poștal, a fost prezentată motivarea recursului, solicitând admiterea acestuia, casarea deciziei instanței de apel și a hotărârii primei instanțe, cu emiterea unei noi decizii de declarare a inadmisibilității acțiunii, subsecvent, de respingere a acesteia ca fiind neîntemeiată.

La 5 octombrie 2022, Uniunea Avocaților din Republica Moldova a depus o cerere, prin care a solicitat emiterea unui aviz consultativ din partea Plenului Curții Supreme de Justiție cu privire la examinarea în cadrul cauzelor de contencios administrativ a cerințelor privind constatarea neexaminării în termen a cererilor/petițiilor.

În acest sens, a invocat că instanțele de judecată interpretează diferit dispozițiile art. 224 alin. (1) lit. b) Cod administrativ, atunci când examinează cerința privind constatarea neexaminării în termen a cererii/petiției.

În opinia recurentei, această cerință nu poate face obiectul unei acțiuni în obligare și nici a unei acțiuni în constatare.

Examinând cererea Uniunii Avocaților din Republica Moldova cu privire la solicitarea Plenului Curții Supreme de Justiție de a emite un aviz consultativ, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție consideră că aceasta este neîntemeiată și urmează a fi respinsă, din motivele ce succed.

În conformitate cu art. 195 Cod administrativ, procedura acțiunii în contenciosul administrativ se desfășoară conform prevederilor prezentului cod. Suplimentar se aplică corespunzător prevederile Codului de procedura civilă, cu excepția art. 169–171.

În conformitate cu art. 12² alin. (1)-(2) CPC, dacă în procesul judecării cauzei într-o instanță de judecată se atestă dificultăți la aplicarea corectă a normelor de drept material sau procedural, instanța de judecată solicită Plenului Curții Supreme de Justiție, din oficiu sau la cererea participanților la proces, să emită un aviz consultativ cu privire la modul de punere în aplicare a legii. Avizul consultativ se publică pe pagina web a Curții Supreme de Justiție.

Solicitarea avizului consultativ trebuie să se refere la dificultăți de aplicare corectă a normei de drept susceptibile de interpretări diferite. Solicitarea avizului consultativ nu va conține formularea unei simple întrebări cu privire la aplicarea unui text de lege.

Obiectul solicitării îl constituie o veritabilă problemă de drept dacă întrunește următoarele condiții: a) solicitarea este formulată în legătură cu existența unei cauze

aflate în curs de examinare în instanța de judecată; b) lămurirea problemei de drept este determinantă pentru soluționarea în fond a cauzei în care a fost ridicată; c) problema este nouă, interpretarea dată problemei de drept nu a fost soluționată printr-un aviz consultativ anterior.

În cazul în care instanța de judecată respinge demersul participanților la proces privind solicitarea unui aviz consultativ din partea Plenului Curții Supreme de Justiție, aceasta va emite o încheiere nesusceptibilă de recurs.

Raportând la caz prevederile normei citate, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție relevă că, instanța de judecată solicită Plenului emiterea unui aviz consultativ doar în cazul în care întâmpină dificultăți la aplicarea legii materiale ori procesuale.

La caz, însă, nu sunt prezente anumite dificultăți la aplicarea art. 224 alin. (1) lit. b) Cod administrativ, această normă fiind clară și expresă în aplicare.

Ca urmare, nu se atestă necesitatea de a sesiza Plenul Curții Supreme de Justiție în vederea emiterii unui aviz consultativ, iar acest fapt impune respingerea cererii Uniunii Avocaților din Republica Moldova cu privire la solicitarea Plenului Curții Supreme de Justiție de a emite un aviz consultativ.

În conformitate cu art. 195, 230 Cod administrativ, art. 12² CPC, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție

dispune:

Se respinge cererea Uniunii Avocaților din Republica Moldova cu privire la solicitarea Plenului Curții Supreme de Justiție de a emite un aviz consultativ, în cauza de contencios administrativ, la cererea de chemare în judecată a lui Roman Statnîi împotriva Uniunii Avocaților din Republica Moldova, Consiliului Uniunii Avocaților și Gheorghe Vlas cu privire la contestarea actelor administrative și obligarea emiterii actelor administrative și la cererea de chemare în judecată a lui Roman Statnîi împotriva Uniunii Avocaților din Republica Moldova cu privire la constatarea nulității actului administrativ, contestarea actului administrativ și obligarea emiterii actului administrativ.

Încheierea nu se supune niciune căi de atac

Președintele ședinței,

judecătorul

Judecătorii

Tamara Chișca-Doneva

Iurie Bejenaru

Nicolae Craiu

Aliona Miron

Ala Cobăneanu

Dosarul nr. 3ra-720/22
2-20044285-01-3ra-20072022

Prima instanță: Judecătoria Chișinău sediul Rîșcani (jud. V. Ciumac)
Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud. A. Minciuna, V. Negru, E. Palanciuc)

DECIZIE

1 februarie 2023

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele ședinței, judecătorul
Judecătorii

Tamara Chișca-Doneva
Iurie Bejenaru
Nicolae Craiu
Aliona Miron
Ala Cobăneanu

examinând recursul depus de Uniunea Avocaților din Republica Moldova
în cauza de contencios administrativ, la cererea de chemare în judecată a lui
Roman Statnîi împotriva Uniunii Avocaților din Republica Moldova, Consiliului
Uniunii Avocaților și Gheorghe Vlas cu privire la contestarea actelor administrative și
obligarea emiterii actelor administrative

și la cererea de chemare în judecată a lui Roman Statnîi împotriva Uniunii
Avocaților din Republica Moldova cu privire la constatarea nulității actului
administrativ, contestarea actului administrativ și obligarea emiterii actului
administrativ

împotriva deciziei din 11 mai 2022 a Curții de Apel Chișinău, prin care a fost
respins apelul depus de Uniunea Avocaților din Republica Moldova împotriva hotărârii
din 15 iulie 2021 a Judecătoriei Chișinău sediul Rîșcani, prin care au fost admise
acțiunile parțial

constată:

La 7 aprilie 2020, Roman Statnîi a depus cerere de chemare în judecată
împotriva Comisiei de licențiere a profesiei de avocat a Uniunii Avocaților din
Republica Moldova, persoane terțe Consiliul Uniunii Avocaților și Gheorghe Vlas cu
privire la constatarea neexaminării în termen legal a cererii, constatarea întrunirii de
către reclamant a cerințelor legale pentru exercitarea profesiei de avocat, obligarea de

a emite hotărârea de admitere a reclamantului în profesia de avocat, repararea prejudiciului moral, obligarea de a examina cererea, constatarea încălcării dreptului de acces la informație prin neexaminarea cererii, obligarea de a informa reclamantul referitor la cauzele și motivele de fapt și de drept, care au generat neinclusiunea dosarului reclamantului în ordinea de zi a Comisiei de licențiere a profesiei de avocat, pentru examinare în ședință.

În susținerea acțiunii a indicat că la 11 februarie 2020, a depus în adresa Comisiei de licențiere a profesiei de avocat cererea înregistrată cu nr. 287/2020, prin care, în conformitate cu ordinea prevăzută la art. 10 alin.(2) și (3), art. 21 alin. (1) lit. b)-f), alin. (3) lit. a) și b) și art. 22 din Legea nr. 1260 cu privire la avocatură din 19 iulie 2002, a solicitat recepționarea actelor necesare pentru eliberarea licenței pentru exercitarea profesiei de avocat, conform anexei, care justifică întrunirea cerințelor legale pentru exercitarea profesiei de avocat, prevăzute la art. 10 din Legea nr. 1260 cu privire la avocatură.

Conform prevederilor art. 10 alin. (1) alin. (3) din legea menționată, persoana care a depus cererea de eliberarea a licenței de avocat trebuie să se bucure de o reputație ireproșabilă.

În scopul respectării prevederilor legale menționate, prin cererea suplimentară din data de 17 februarie 2020, înregistrată cu nr. 337/2020, a suplinit pachetul de documente cu acte confirmative care ar demonstra reputația ireproșabilă a dânsului pe parcursul activității în calitate de procuror.

A notat că actele care au fost anexate conțin date și informații aferente personalității sale, precum și comportamentul acestuia pe parcursul anilor de activitate în calitate de procuror și motivele care au stat la baza concedierii.

Ulterior, la 19 februarie 2020, în adresa Comisiei de licențiere a profesiei de avocat a parvenit răspunsul formulat de Consiliul Superior al Procurorilor, la interpelarea Uniunii Avocaților nr. 1-016/20 din 12 februarie 2020.

Concomitent, la 20 februarie 2020, ora 8:30, în adresa Comisiei de licențiere a profesiei de avocat a parvenit răspunsul formulat de Procuratura Generală, la interpelarea Uniunii nr. 1-016/20 din 12 februarie 2020.

A comunicat că la 20 februarie 2020, ora 14:46, prin intermediul telefonului mobil, a fost informat de secretarul Comisiei de licențiere, precum că examinarea dosarului nu a fost inclusă în ordinea de zi a Comisiei din data de 21 februarie 2020, din motivul expedierii unei interpelări suplimentare a Inspecției Procurorilor și a Colegiului disciplinar în vederea informării Uniunii dacă în privința sa nu sunt inițiate proceduri disciplinare.

Astfel, la 21 februarie 2020, a depus în adresa Comisiei de licențiere a profesiei de avocat, inclusiv în baza Legii nr. 982 din 11 mai 2000, cererea cu nr. 375/2020, prin care a solicitat să fie informat despre norma legală, criteriile, cauzele și motivele de fapt și de drept, care au generat neinclusiunea dosarului său depus la 11 februarie 2020, înregistrat cu nr. 287/2020, în ordinea de zi pentru ședința din data de 21 februarie 2020 a Comisiei de licențiere a profesiei de avocat, pentru examinarea în ședință.

A concretizat că până la moment, nu a recepționat niciun răspuns la cererea dânsului nr. 375/2020 din 21 februarie 2020.

La 6 martie 2020, a depus o cerere în adresa Uniunii Avocaților, în scopul soluționării pe cale extrajudiciară a conflictului privind apărarea dreptului de acces la informație, formulate în conformitate cu prevederile art. 22 din Legea nr. 982 din 11 mai 2000.

Prin cererea formulată, a solicitat examinarea acesteia, constatarea încălcării dreptului de acces la informație, prin neexaminarea cererii nr. 375/2020 din 21 februarie 2020, informarea despre norma legală, criteriile, cauzele și motivele de fapt și de drept care au generat neinclusiunea dosarului depus la 11 februarie 2020, înregistrat cu nr. 287/2020, în ordinea de zi din data de 21 februarie 2020 a Comisiei de licențiere a profesiei de avocat, pentru examinarea în ședință.

A explicat că cererea nominalizată a fost înregistrată în cancelaria Uniunii la 6 martie 2020 cu nr. 481/2020, însă până la moment, nu a primit niciun răspuns.

A susținut că reieșind din textul interpelărilor formulate, care au generat excluderea dosarului său de pe ordinea de zi pentru ședința comisiei din 21 februarie 2020, semnate de președintele comisiei de licențiere a profesiei de avocat nr. 1-018/2020 din 20 februarie 2020, Gheorghe Vlas, remise în adresa lui Victor Ababii, inspector șef al Inspecției Procurorilor și în adresa lui Vladislav Guțan, președintele Colegiului de etică și disciplină, erau vizați în total patru procurori, dintre care unul fiind dânsul, solicitând informații dacă este subiect al procedurilor disciplinare declanșate sau a altor investigații asupra încălcărilor grave depistate în urma controalelor.

Prin scrisoarea nr. 35-7d/20-191 din 27 februarie 2020, semnată de către Victor Ababii, inspector șef al Inspecției Procurorilor, președintele Comisiei de licențiere a profesiei de avocat, Gheorghe Vlas, a fost informat că Inspecția procurorilor nu a examinat proceduri disciplinare în privința ex-procurorului Roman Statnîi, iar atât în baza controalelor efectuate de către Procuratura Generală la Procuratura Anticorupție, cât și în prezent, spre examinare nu are proceduri disciplinare în privința lui.

Prin scrisoarea nr. 3-04d/20-465 din 27 februarie 2020 semnată de către Vladislav Guțan, președintele Colegiului de etică și disciplină, președintele Comisiei de licențiere a profesiei de avocat, Gheorghe Vlas a fost informat că, Colegiul de etică și disciplină de pe lângă Consiliului Superior al Procurorilor nu are spre examinare cauze disciplinare privind fapte care ar putea constitui abateri disciplinare în privința ex-procurorului Roman Statnîi.

Suplimentar, în scopul urgentării obținerii informației aferente faptului dacă în privința dânsului sunt inițiate proceduri disciplinare sau dacă existau sancțiuni disciplinare nestinse, precum și dacă la moment există investigații aferente pretinselor încălcări identificate în urma controalelor desfășurate la Procuratura Anticorupție în perioada decembrie 2019-februarie 2020, a formulat la 24 februarie 2020 în adresa Inspecției Procurorilor și a Consiliului Superior al Procurorilor două cereri, prin care a solicitat furnizarea informațiilor menționate.

Conform răspunsului semnat de președintele Consiliului Superior al Procurorilor, Angela Motuzoc, nr. 5-06d/20-434 din 25 februarie 2020, în privința dânsului nu există sesizări înregistrate și/sau remise Inspecției Procurorilor și nici proceduri disciplinare pendinte la Colegiul de disciplină și etică din cadrul Consiliului Superior al Procurorilor.

Totodată, prin răspunsul semnat de Nicolae Tricolici, inspector din cadrul Inspecției Procurorilor nr. 35-31/15-173 din 25 februarie 2020, a fost informat despre faptul că în privința lui, la moment, nu sunt inițiate proceduri disciplinare, iar în perioada de activitate nici sancțiuni disciplinare nu a avut.

Mai mult, catalogând acțiunile membrilor Comisiei de licențiere a profesiei de avocat, în raport cu dânsul, admise la examinarea cererii din 11 februarie 2020, înregistrată în cancelaria UAM cu nr. 287/2020, ca fiind discriminatorii, la 24 februarie 2020 a sesizat Consiliul pentru prevenirea și eliminarea discriminării și asigurarea egalității în vederea stopării și contracarării acțiunilor abuzive a membrilor Comisiei de licențiere a profesiei de avocat.

Așadar, a punctat că neinclusiunea dosarului pentru examinare în ordinea de zi pentru ședința din 21 februarie 2020 a Comisiei de licențiere a profesiei de avocat, a generat neexaminarea în termenul prevăzut de lege (de 30 de zile) a cererii nr. 287/2020, înregistrate la 11 februarie 2020, or, la 4 martie 2020, mandatul Comisiei de licențiere a profesiei de avocat a expirat.

A relatat că abia la 13 martie 2020, Consiliul UAM urma să numească o comisie specială pentru organizarea concursului de alegere a membrilor Comisiei de licențiere a profesiei de avocat, concursul propriu-zis fiind preconizat pentru desfășurare la data de 13 aprilie 2020.

Suplimentar, la 6 martie 2020, a depus plângerea cu nr. 483/2020, în temeiul art. 38, 39 din Legea nr. 1260 cu privire la avocatură din 19 iulie 2002, susținând că, luând în considerare atribuțiile Consiliului Uniunii Avocaților prevăzute inclusiv la art. 38 alin. (5) și art. 39 din Legea cu privire la avocatură, a solicitat: constatarea situației excepționale și, în rezultat, convocarea Consiliului în ședință extraordinară în cel mult 5 zile de la data solicitării, constatarea neexaminării în termen legal a cererii nr. 287/2020, depuse în cancelaria UAM la 11 februarie 2020, examinarea, în limita competențelor funcționale, a cererii nr. 287/2020 depuse în cancelaria UAM la 11 februarie 2020 și, în rezultat, constatarea întrunirii cerințelor legale pentru exercitarea profesiei de avocat, prevăzute la art. 10 din Legea nr. 1260 cu privire la avocatură și admiterea dânsului în profesia de avocat.

A evidențiat că până la moment, nu a recepționat niciun răspuns la plângerea înregistrată în cancelaria UAM cu nr. 481/2020 din 3 martie 2020.

La 6 martie 2020, a depus în cancelaria Comisiei de licențiere a profesiei de avocat, cererea prealabilă înregistrată cu nr. 482/2020, solicitând constatarea neexaminării în termen legal a cererii nr. 287/2020 depuse în cancelaria Uniunii Avocaților din Moldova la 11 februarie 2020, constatarea întrunirii cerințelor legale pentru exercitarea profesiei de avocat, prevăzute la art. 10 din Legea nr. 1260 cu privire la avocatură; admiterea sa în profesia de avocat.

Până la moment, nu a recepționat niciun răspuns la plângerea înregistrată în cancelaria UAM cu nr. 482/2020 din 6 martie 2020.

A opinat că la examinarea cererii de chemare în judecată, se impune constatarea faptului că dânsul întrunește condițiile impuse de legiuitor, reglementate la art. 10 alin. (2), (3), art. 21 alin. (1) lit. b)-f), (3) lit. a), b), art. 22 din Legea nr. 1260 cu privire la avocatură din 19 iulie 2002, inclusiv bucurându-se de o reputație ireproșabilă.

A menționat că a activat în organele procuraturii în perioada 2005-2020, fiind eliberat din proprie inițiativă.

Totodată, potrivit cazierului judiciar, nu are antecedente penale, conform răspunsurilor formulate atât la solicitarea Comisiei de licențiere, cât și la interpelările dânsului, s-a constatat că nu a fost supus sancțiunilor disciplinare, de mai multe ori a fost stimulat în cadrul activității, iar fapte care ar constitui abateri grave nu ar fi fost constatate, precum și nu a fost stabilit faptul încălcării drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

A relevat că legislatorul a specificat expres și exhaustiv cazurile când persoana, care a depus cerere de eliberare a licenței pentru exercitarea profesiei de avocat, nu se consideră persoană cu reputație ireproșabilă, și anume: a fost condamnată anterior pentru infracțiuni grave, deosebit de grave, excepțional de grave săvârșite cu intenție, chiar dacă au fost stinse antecedentele penale; nu au fost stinse antecedentele penale pentru comiterea altor infracțiuni; anterior a fost exclusă din avocatură sau i s-a retras licența pentru acordarea asistenței juridice din motive compromițătoare; a fost concediată din cadrul organelor de drept din motive compromițătoare sau a fost eliberată, din aceleași motive, din funcția de judecător, notar, consultant juridic sau funcționar public; comportamentul sau activitatea ei este incompatibilă cu normele Codului deontologic al avocatului; prin hotărârea instanței judecătorești s-a stabilit un abuz, prin care ea a încălcat drepturile și libertățile fundamentale ale omului.

A specificat că eventuala interpretare extensivă și arbitrară a prevederilor legale ar putea genera încălcarea principiului prezumției nevinovăției, dar și a dreptului la muncă și la viața privată, garantate de art. 28 și 43 din Constituție și art. 8 din Convenția Europeană pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale.

Totodată, a accentuat că insinuările unor persoane și percepțiile existente în societate, de care s-a condus președintele Comisiei de licențiere, Gheorghe Vlas, în raport cu personalitatea dânsului, nu constituie o circumstanță, care demonstrează că reputația sa nu este una ireproșabilă, în sensul prevăzut la art. 10 din Legea cu privire la avocatură. Or, respectând principiul prezumției nevinovăției, legislatorul nu a inclus această circumstanță ca obstacol pentru admiterea în profesia de avocat, stabilind expres că doar condamnarea irevocabilă pentru infracțiuni grave, deosebit de grave și excepțional de grave, săvârșite cu intenție, constituie un impediment în acest sens.

A invocat că Procurorul General, prin ordinul nr. 237-p din 11 februarie 2020, a dispus eliberarea sa din funcția de procuror în Procuratura Anticorupție, pe motivul demisiei din Procuratură, în baza raportului depus în temeiul art. 11 alin (1) lit. f), art. 56 lit. b), art. 58 alin. (1) lit. a), alin. (2), art. 61, art. 62 alin. (2) din Legea nr. 3 din 25 februarie 2016 cu privire la procuratură, art. 119 alin. (1) Codul muncii.

Astfel, având în vedere prevederile art. 62 alin (2) din Legea menționată, care indică că după încetarea raporturilor de serviciu, procurorul cu o vechime în funcția de procuror de peste zece ani, în temeiul art. 5 alin. (1) lit. b) și c) sau al art. 58 alin. (1) lit. a) și b), beneficiază de o indemnizație unică de concediere egală cu 50% din produsul înmulțirii ultimului salariu lunar la numărul de ani complet lucrați în funcția de procuror, dacă circumstanțele care determină încetarea raporturilor de muncă nu afectează prestigiul Procuraturii și reputația procurorilor.

Or, a comunicat că activitatea sa în cadrul organelor procuraturii, nu a afectat prestigiul Procuraturii și reputația procurorilor.

A enunțat că, Comisia de licențiere a profesiei de avocat urma să rețină că dânsul întrunește condițiile prevăzute de lege pentru admiterea în profesia de avocat, fiind scutit de efectuarea stagiului profesional și de examenul de calificare, având experiență în funcția de procuror de peste 10 ani, cererea fiind depusă în interiorul termenului de 6 luni de la momentul eliberării din funcție.

Subsecvent, a elaborat că, Comisia, în termenul prevăzut de legislație, urma să rețină că dânsul se bucură de reputație ireproșabilă, or, la depunerea cererii, acesta a completat chestionarul de evaluare a bunei reputații, conform căruia solicitantul cade sub incidența prevederilor art. 10 alin. (2) din Legea cu privire la avocatură, reputația ireproșabilă urmând a fi apreciată de autoritatea publică competentă în mod obiectiv, după criteriile stabilite de lege, excluzând aprecierile subiective.

În speță, dânsul nu se asociază niciunui din cazurile enumerate exhaustiv de lege, prin urmare, acesta nu poate fi catalogat ca neavând reputație ireproșabilă.

A insistat că, la moment, în privința sa nu există nicio hotărâre judecătorească definitivă și irevocabilă, prin care el ar fi fost condamnat, or, pînă la emiterea unei hotărâri judecătorești definitive și irevocabile, prin care s-ar dovedi vinovăția și s-ar dispune condamnarea persoanei, orice persoană se prezumă a fi nevinovată.

Mai mult ca atât, din sensul art. 10 alin. (2) din Legea cu privire la avocatură, lipsa reputației ireproșabile se atestă la existența unei hotărâri de condamnare ori de constatare a celorlalte circumstanțe enumerate de lege, cu autoritatea de lucru judecat.

În acest sens, a reiterat că percepția Comisiei de licențiere a profesiei de avocat, față de reputația ireproșabilă a dânsului, vine în contradicție atât cu ordinul Procurorului General, cât și cu prevederile Legii cu privire la avocatură, care enumeră expres cazurile care exclud reputația ireproșabilă și care nu se atestă în speță, or, alte circumstanțe, care ar demonstra că solicitantul nu întrunește condițiile prevăzute de lege pentru admiterea în profesia de avocat, nu se identifică.

Și-a întemeiat pretențiile în baza art. 5, 85 alin. (1) lit. a), 90, 96, 166, 167 CPC, art. 10 alin. (2), 21 alin. (1) lit. b)-f), alin. (3) lit. a), b), 22 din Legea cu privire la avocatură nr. 1260 din 19 iulie 2002, art. 4, 7, 10, 20, 28-32, 189 alin. (1), 191 alin. (1), 206 alin. (1) lit. b), 207-209, 211, 212 Cod administrativ.

A solicitat: 1) admiterea acțiunii; 2) constatarea neexaminării în termen legal a cererii nr. 287/2020, depuse la data de 11 februarie 2020; 3) constatarea întrunirii de către dânsul a cerințelor legale pentru exercitarea profesiei de avocat, prevăzute la art. 10 din Legea nr. 1260 cu privire la avocatură; 4) obligarea Comisiei de licențiere a

profesiei de avocat să emită hotărârea, prin care să se dispună admiterea sa în profesia de avocat; 5) repararea din contul pârâtului și a persoanelor terțe în beneficiul său a prejudiciului moral, în mărime de 100 000 de lei; 6) obligarea Comisiei de licențiere a profesiei de avocat să examineze cererea sa cu nr. 375/2020 din 21 februarie 2020; 7) constatarea încălcării dreptului de acces la informație, prin neexaminarea cererii nr. 375/2020 din 21 februarie 2020; 8) obligarea Comisiei de licențiere a profesiei de avocat să-l informeze cu privire la normele legale, criteriile, cauzele și motivele de fapt și de drept, care au generat neincluderea dosarului său nr. 287/2020 din 11 februarie 2020, în ordinea de zi din data de 21 februarie 2020 a Comisiei de licențiere a profesiei de avocat, pentru examinarea în ședință.

La 29 iunie 2020, prin intermediul oficiului poștal, Roman Statnîi a depus cerere de concretizare a cerințelor, prin care a solicitat modificarea calității procesuale în cadrul acestei proceduri, a persoanei terțe Gheorghe Vlas în copârât, fiindu-i atribuite pretențiile ce fac obiectul acestei examinări, atragerea lui Gheorghe Vlas în proces în calitate de copârât cu încasarea, în mod solidar, din contul copârâților, a sumei de 100 000 de lei cu titlu de prejudiciu moral.

La 8 iulie 2020, Roman Statnîi a depus cerere privind concretizarea cerințelor formulate în cererea de chemare în judecată în ordinea de contencios administrativ, împotriva Uniunii Avocaților din Republica Moldova, Consiliului Uniunii Avocaților și Gheorghe Vlas prin care a solicitat: 1) constatarea neexaminării în termen legal a cererii nr. 287/2020 depusă în cancelaria comisiilor Uniunii Avocaților din Moldova la 11 februarie 2020 și corespunzător, neemiterii în termen legal a hotărârii de admitere în exercitarea profesiei de avocat; 2) constatarea întrunirii de către dânsul a cerințelor legale pentru exercitarea profesiei de avocat prevăzute la art. 10 din Legea nr. 1260 cu privire la avocatură; 3) obligarea președintelui Comisiei de licențiere a profesiei de avocat și/sau a Comisiei de licențiere a profesiei de avocat de a emite actele administrative corespunzătoare în scopul includerii în ordinea de zi a cererii nr. 287/2020 depusă în cancelaria comisiilor Uniunii Avocaților din Moldova la 11 februarie 2020 și ca rezultat, examinarea acesteia în termen de 30 de zile cu constatarea întrunirii cerințelor legale prevăzute la art. 10 din Legea nr. 1260 cu privire la avocatură, pentru exercitarea de către dânsul a profesiei de avocat; 4) anularea hotărârii nr. UA/C/43/20 din 13 martie 2020, prin care a fost declarată inadmisibilă cererea prealabilă a petentului Roman Statnîi (inclusiv) și obligarea Consiliului Uniunii Avocaților și comisiilor create de acesta să adopte acte administrative de rigoare potrivit cărora să organizeze concursul în termen de 30 de zile, pentru alegerea membrilor Comisiei de licențiere a profesiei de avocat; 5) obligarea Uniunii Avocaților, prin intermediul Comisiei de licențiere a profesiei de avocat de a emite actul administrativ individual – hotărârea de admitere a dânsului în profesia de avocat și eliberarea licenței de exercitare a profesiei de avocat; 6) obligarea președintelui Comisiei de licențiere a profesiei de avocat și/sau a Comisiei de licențiere a profesiei de avocat de a include în ordinea de zi cererea nr. 287/2020 depusă în cancelaria comisiilor Uniunii Avocaților din Moldova la 11 februarie 2020, cu examinarea acestora în termen de 30 de zile, precum și constatarea întrunirii cerințelor legale

prevăzute la art. 10 din Legea nr. 1260 cu privire la avocatură, pentru exercitarea de către dânsul a profesiei de avocat.

Prin încheierea protocolară din 29 martie 2021 a Judecătoriei Chișinău sediul Rîșcani, a fost atras în proces în calitate de persoană terță Ministerul Justiției.

La 23 martie 2021, Roman Statnîi a depus cerere de chemare în judecată împotriva Uniunii Avocaților din Republica Moldova, Consiliului Uniunii Avocaților și Comisiei de licențiere a profesiei de avocat cu privire la constatarea neexaminării în termen legal a cererii, constatarea nulității parțiale a actului administrativ individual defavorabil, anularea în parte a actului administrativ individual defavorabil, constatarea întrunirii de către reclamant a cerințelor legale pentru exercitarea profesiei de avocat, obligarea de a adopta o hotărâre de admitere a reclamantului în profesia de avocat și eliberarea licenței de exercitare a profesiei de avocat.

La 7 aprilie 2021, prin intermediul oficiului poștal, Roman Statnîi a depus cerere privind concretizarea cerințelor formulate în cererea de chemare în judecată din 23 martie 2021, prin care a solicitat excluderea din cererea de chemare în judecată a pârâtului – Consiliul Uniunii Avocaților, pretențiile înaintate rămânând valabile doar în privința Uniunii Avocaților din Republica Moldova, modificarea calității procesuale a Comisiei de licențiere a profesiei de avocat din pârât în intervenient accesoriu, anularea în parte a actului administrativ individual defavorabil, și anume, în partea ce ține de pct. 6 din hotărârea nr. 7/13/2021 din 5 martie 2021, ca fiind ilegal, obligarea pârâtului, prin intermediul Comisiei de licențiere a profesiei de avocat să emită un act administrativ individual privind admiterea dânsului în profesia de avocat cu eliberarea licenței pentru exercitare a profesiei de avocat, în conformitate cu art. 10 din Legea nr. 1260 cu privire la avocatură, constatarea nulității parțiale a actului administrativ individual defavorabil, și anume, a pct. 6 din hotărârea nr. 7/13/2021 din 5 martie 2021, din motiv că a fost emis de un organ care nu era competent de a emite această hotărâre.

Prin încheierea din 13 mai 2021 a Judecătoriei Chișinău sediul Rîșcani, *au fost conexeate, într-o procedură, cauza nr. 3-831/2021*, la acțiunea înaintată de Roman Statnîi împotriva Uniunii Avocaților din Republica Moldova, persoană terță Comisia de licențiere a profesiei de avocat cu privire la constatarea nulității actului administrativ, contestarea actului administrativ și obligarea emiterii actului administrativ, *cu cauza nr. 3-827/2020*, la acțiunea înaintată de către Roman Statnîi împotriva Uniunii Avocaților din Republica Moldova, Consiliului Uniunii Avocaților și Gheorghe Vlas cu privire la contestarea actelor administrative și obligarea emiterii actelor administrative.

Prin încheierea din 15 iulie 2021 a Judecătoriei Chișinău sediul Rîșcani, a fost respins demersul părții pârâte privind declararea acțiunii depuse de Roman Statnîi ca inadmisibilă.

A fost declarată inadmisibilă acțiunea în contencios administrativ intentată la cererea de chemare în judecată depusă de Roman Statnîi împotriva Uniunii Avocaților din Republica Moldova și Consiliului Uniunii Avocaților cu participarea terțului Ministerul Justiției al Republicii Moldova cu privire la contestarea actelor

administrative, în partea ce ține de pretențiile privind repararea prejudiciului moral și pretențiile formulate împotriva lui Gheorghe Vlas.

Prin hotărârea din 15 iulie 2021 a Judecătorei Chișinău sediul Rîșcani, au fost admise parțial cererile de chemare în judecată în contenciosul administrativ depuse de Roman Statnîi.

A fost constatată neexaminarea în termen legal a cererii de admitere în profesie de avocat cu nr. 287/2020 depusă de Roman Statnîi la 11 februarie 2020.

A fost anulat pct. 6 din hotărârea Comisiei de licențiere a profesiei de avocat din cadrul Uniunii Avocaților din Republica Moldova nr. 7/13/2021 din 5 martie 2021 prin care a fost respinsă cererea depusă de Roman Statnîi, ca ilegală.

A fost obligată Uniunea Avocaților din Republica Moldova, prin intermediul Comisiei de licențiere a profesiei de avocat, să emită actul administrativ individual favorabil prin care să admită candidatura lui Roman Statnîi în profesia de avocat în temeiul art. 10 din Legea nr. 1260 din 19 iulie 2002 cu privire la avocatură, cu eliberarea licenței corespunzătoare.

În rest, pretențiile au fost respinse ca neîntemeiate.

La 9 august 2021, cu respectarea termenului prevăzut la art. 232 alin. (1) Cod administrativ, prin intermediul poștei electronice, Uniunea Avocaților din Republica Moldova a depus apel nemotivat împotriva hotărârii din 15 iulie 2021 a Judecătorei Chișinău, iar la 10 ianuarie 2022, cu respectarea termenului prevăzut la art. 232 alin. (2) Cod administrativ, prin intermediul poștei electronice și, ulterior, la 12 ianuarie 2022, prin intermediul oficiului poștal, a fost prezentată motivarea apelului, solicitând admiterea acestuia, casarea parțială a hotărârii primei instanțe, în partea admiterii pretențiilor lui Roman Statnîi, cu emiterea în această parte a unei noi decizii de declararea a inadmisibilității acțiunii, subsecvent, de respingere a acțiunii ca fiind neîntemeiată.

Prin decizia din 11 mai 2022 a Curții de Apel Chișinău, a fost respins apelul depus de Uniunea Avocaților din Republica Moldova împotriva hotărârii din 15 iulie 2021 a Judecătorei Chișinău sediul Rîșcani.

La 27 mai 2022, prin intermediul poștei electronice și la 31 mai 2022, prin intermediul oficiului poștal, Uniunea Avocaților din Republica Moldova a depus recurs nemotivat împotriva deciziei din 11 mai 2022 a Curții de Apel Chișinău, iar la 2 august 2022, prin intermediul oficiului poștal, a fost prezentată motivarea recursului, solicitând admiterea acestuia, casarea deciziei instanței de apel și a hotărârii primei instanțe în partea admiterii pretențiilor lui Roman Statnîi, cu pronunțarea în această parte a unei noi decizii de respingere a pretențiilor lui Roman Statnîi.

În motivarea recursului a invocat că niciuna din instanțele de judecată ierarhic inferioare nu a ținut cont de circumstanțele invocate de către Uniunea Avocaților din Republica Moldova cu privire la inadmisibilitatea cererii de chemare în judecată.

A remarcat că reclamantul nu poate justifica, conform art. 207 alin. (2) lit. e) Cod administrativ, existența unui drept vătămat printr-un act administrativ defavorabil, or, acesta nu a făcut dovada unui drept stabilit prin lege privind admiterea în profesia de avocat, invocând, de fapt, exercitarea dreptului său de a depune cererea de admitere

în profesia de avocat în temeiul art. 10 alin. (2) din Legea cu privire la avocatură nr. 1260 din 19 iulie 2002.

A consemnat că normele invocate de reclamant nu oferă un drept prestabilit de accedere în profesie, ci doar scutesc candidații de obligație de a efectua stagiul profesional și de obligația de a susține examenul de calificare în profesia de avocat, în rest, Comisia de licențiere a profesiei de avocat fiind autoritatea publică competentă să examineze cererea candidaților sub aspectul întrunirii tuturor exigențelor și condițiilor care rezultă din lege pentru admiterea în profesia de avocat, printre care și evaluarea reputației candidatului și corespunderea comportamentului și activității acestuia cu principiile care derivă din Codul deontologic al avocatului.

Astfel, a conchis că dreptul reclamantului de a fi scutit de cele două etape nu a fost încălcat, iar Uniunea Avocaților nu a îngrădit acest drept oferit reclamantului și, implicit, ultimul nu poate invoca pretinsa încălcare a dreptului stabilit de lege de a fi admis în profesia de avocat pe motiv de neexaminare a cererii sale.

Mai mult, a considerat inadmisibilă și cerința privind eliberarea licenței „corespunzătoare”, deoarece dacă s-a avut în vedere licența pentru exercitarea profesiei de avocat, această cerință depășește competențele legale ale Comisiei de licențiere a profesiei de avocat și ale instanței de judecată, or, potrivit art. 22 alin. (2) din Legea nr. 1260 din 19 iulie 2002, licența pentru exercitarea profesiei de avocat se eliberează de către Ministerul Justiției în termen de 10 zile de la data depunerii cererii.

A explicat că în măsura în care condițiile pentru eliberarea licenței impun anumite cerințe legale obligatorii care urmează a fi îndeplinite, Comisia de licențiere a profesiei de avocat și instanța de judecată nu pot face abstracție de acestea și nu pot elibera licența pentru exercitarea profesiei de avocat contrar dispozițiilor legale.

Cu privire la constatarea neexaminării în termen legal a cererii de admitere în profesia de avocat nr. 287/2020, depusă de la 11 februarie 2020 și soluționată de Comisia de licențiere prin hotărâre la 5 martie 2021, a reținut că Roman Statnîi a beneficiat, prin efectul legii, de rând cu ceilalți ex-procurori ale căror cereri nu au fost examinate în termen, de un act administrativ individual defavorabil prin nesoluționarea în termen a cererilor sale, act care putea fi contestat în contencios administrativ.

A punctat că reclamantul a ales să nu facă uz timp de mai bine de un an de dreptul său de a contesta actul administrativ individual defavorabil, astfel încât nu poate fi imputată Uniunii Avocaților încălcarea dreptului lui Roman Statnîi prin așa-numita „tergiversare” a examinării cererii sale din 11 februarie 2020.

A mai considerat că instanțele ierarhic inferioare nu au ținut cont și nu au aplicat dispozițiile legale care reglementează competența Comisiei de licențiere în examinarea cererilor privind admiterea în profesia de avocat, privind lipsa unui drept vătămat în legătură cu neexaminarea în termen a cererii date, cu privire la modul de aplicare a procedurii prealabile la soluționarea cererilor petiționarilor și a dispozițiilor legale care reglementează competența privind eliberarea licenței pentru exercitarea profesiei de avocat.

De asemenea, a calificat drept irelevante argumentele instanței de apel, prin care se afirmă că autoritatea publică avea la dispoziție 90 de zile pentru examinarea cererii

din 11 februarie 2020, or, prelungirea termenului de examinare până la 90 de zile poate fi decisă de însăși autoritatea publică competentă.

Cu referire la faptul că Comisia de licențiere a profesiei de avocat nu a ținut cont de caracteristicile pozitive anterioare și și-ar fi întemeiat greșit decizia pe ultima caracteristică defavorabilă a lui Roman Statnîi, a afirmat că instanțele de judecată inferioare au trecut cu vederea faptul că informațiile din cadrul caracteristicii vizează sau confirmă alte informații publice cu privire la reputația intimatului, situație de fapt care generează efecte juridice pentru intimat în legătură cu aprecierea reputației acestuia anume la momentul examinării cererii și emiterii deciziei în privința acesteia, conform art. 143 alin. (2) Cod administrativ.

În rezultat, caracteristicile favorabile anterioare emiterii actului administrativ contestat au fost răsturnate ulterior de ultima caracteristică și informațiile publice disponibile cu privire la reputația intimatului, pe care aceasta le confirmă.

Prima instanță și instanța de apel în mod greșit au aplicat regurile abrogării unor acte normative în raport cu informațiile ce vizează reputația reclamantului și recepționate de Comisia de licențiere a profesiei de avocat, or, ultimele nu pot fi asimilate efectelor juridice și încetării/stingerii efectelor juridice ale actelor normative, care operează prin abrogare.

A declarat că instanțelor de judecată au fost prezentate probe care ar demonstra existența circumstanțelor incompatibile cu normele Codului deontologic al avocatului, în timp ce instanțele nu au ținut de cont de acestea și s-au rezumat la constatarea faptului că Codul deontologic al avocatului nu definește reputația ireproșabilă și că Uniunea Avocaților nu ar fi prezentat probe, prin ce au neglijat toate explicațiile și probele prezentate în această privință.

A obiectat că cele invocate de prima instanță, precum că nu au fost prezentate dovezi care ar proba reputația reproșabilă a intimatului, nu corespund realității, or, în speță au fost prezentate informații, care au fost examinate, audiate și luate în considerare și de către Comisia de licențiere la emiterea actului administrativ contestat, care indică în privința faptului că, comportamentul și activitatea intimatului este incompatibilă cu normele Codului deontologic al avocatului.

A reținut că, Comisiei de licențiere a profesiei de avocat i-au fost prezentate și a examinat dovezi, precum certificatul de cazier judiciar detaliat din 19 noiembrie 2020 și ordonanțele din 27 februarie 2020 privind începerea urmăririi penale și din 19 mai 2020 de punere sub învinuire.

Mai mult, constatarea de către instanța de judecată a circumstanțelor de la art. 10 alin. (1), (2), (3) din Legea nr. 1260 din 2002, presupune ca instanța să demareze o activitate administrativă proprie autorității publice competente să o desfășoare – Comisia de licențiere a profesiei de avocat, prin care este necesară verificarea dacă candidatul se bucură de reputație ireproșabilă.

A menționat că o astfel de evaluare implică demararea mai multor operațiuni administrative, formularea demersurilor către autoritățile publice și alte surse de culegere a informațiilor, analiza acestora și raportarea lor la exigențele care rezultă din art. 10 alin. (3) din Legea nr. 1260 din 2002 și Codul deontologic al avocatului, iar un

asemenea exercițiu ar excede competenței instanței de judecată, care se limitează doar la verificarea legalității actului administrativ defavorabil contestat.

La 30 august 2022, Curtea Supremă de Justiție a expediat în adresa lui Roman Statnîi și Ministerului Justiției al Republicii Moldova copia recursului depus de Uniunea Avocaților din Republica Moldova, fiindu-le explicat dreptul de a depune referință la recursul declarat, care a fost recepționată de Ministerul Justiției al Republicii Moldova la 7 septembrie 2022, iar de către Roman Statnîi – la 8 septembrie 2022, potrivit avizelor de recepție (f. d. 16-17 vol. IV).

Până la data stabilită pentru examinarea recursului, în adresa Curții Supreme de Justiție referințe nu au parvenit.

În conformitate cu art. 244 alin. (1) Cod administrativ, hotărârile curții de apel ca instanța de fond, precum și deciziile instanței de apel pot fi contestate cu recurs.

Potrivit art. 245 alin. (1) Cod administrativ, recursul se depune la instanța de apel în termen de 30 de zile de la notificarea deciziei instanței de apel, dacă legea nu stabilește un termen mai mic. Instanța de apel transmite neîntârziat Curții Supreme de Justiție recursul împreună cu dosarul judiciar.

Alineatul (2) al aceluiași articol prevede că motivarea recursului se prezintă Curții Supreme de Justiție în termen de 30 de zile de la notificarea deciziei instanței de apel. Dacă se depune împreună cu cererea de recurs, motivarea recursului se depune la instanța de apel.

În speță, se constată că dispozitivul deciziei Curții de Apel Chișinău a fost pronunțat în ședință publică la 11 mai 2022 (f. d. 185 vol. III).

Este cert și faptul că la 27 mai 2022, prin intermediul poștei electronice și la 31 mai 2022, prin intermediul oficiului poștal, Uniunea Avocaților din Republica Moldova a depus recurs nemotivat împotriva deciziei din 11 mai 2022 a Curții de Apel Chișinău (f. d. 220, 221-221 verso vol. III).

Decizia motivată din 11 mai 2022 a Curții de Apel Chișinău a fost notificată la adresa electronică a Uniunii Avocaților din Republica Moldova la 18 iulie 2022, fapt confirmat prin extrasul de pe poșta electronică (f. d. 230 vol. III).

Se mai constată că la 2 august 2022, prin intermediul oficiului poștal, a fost prezentată motivarea recursului împotriva deciziei din 11 mai 2022 a Curții de Apel Chișinău (f. d. 1-13 vol. IV).

Astfel, recursul depus de Uniunea Avocaților din Republica Moldova împotriva deciziei din 11 mai 2022 a Curții de Apel Chișinău este în termen.

Prin încheierea din 19 octombrie 2022 a Curții Supreme de Justiție, recursul depus de Primarul general al municipiului Chișinău împotriva deciziei din 8 iunie 2022 a Curții de Apel Chișinău, a fost numit pentru examinare în complet din cinci judecători.

În conformitate cu art. 247 Cod administrativ, Curtea Supremă de Justiție examinează și soluționează recursul fără ședință de judecată. Dacă consideră necesar, Curtea Supremă de Justiție poate decide citarea participanților la proces.

În speță, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al

Curții Supreme de Justiție nu a considerat oportun de a cita participanții la proces pentru a se pronunța cu privire la problemele invocate în recurs, deoarece criticile recurente, au fost expuse cu suficientă claritate.

Studiind materialele dosarului, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție consideră recursul neîntemeiat și care urmează a fi respins, cu menținerea deciziei instanței de apel și a hotărârii primei instanțe în partea contestată, din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 248 alin. (1) lit. a) Cod administrativ, examinând recursul, Curtea Supremă de Justiție adoptă una dintre următoarele decizii: respinge recursul.

În corespundere cu art. 21 alin. (1) Cod administrativ, autoritățile publice și instanțele de judecată competente trebuie să acționeze în conformitate cu legea și alte acte normative.

Conform art. 22 alin. (1) Cod administrativ, autoritățile publice și instanțele de judecată competente cercetează starea de fapt din oficiu. Acestea stabilesc felul și volumul cercetărilor și nu sunt legate nici de expunerile participanților, nici de cererile lor de reclamare a probelor.

Potrivit art. 244 alin. (2), în coroborare cu art. 231 alin. (2) Cod administrativ, pentru procedura de recurs se aplică corespunzător prevederile cap. III din cartea a treia, dacă din prevederile prezentului capitol nu rezultă altceva. Pentru procedura în apel se aplică corespunzător prevederile cap. II din cartea a treia, dacă din prevederile prezentului capitol nu rezultă altceva.

Art. 194 alin. (2) Cod administrativ prevede că în procedura de examinare a cererilor de recurs, hotărârile și deciziile contestate se examinează din oficiu în privința existenței greșelilor procedurale și aplicării corecte a dreptului material.

La fel, art. 219 alin. (1) - (2) Cod administrativ, stipulează că instanța de judecată este obligată să cerceteze starea de fapt din oficiu în baza tuturor probelor legal admisibile, nefiind legată nici de declarațiile făcute, nici de cererile de solicitare a probelor înaintate de participanți. Instanța de judecată depune eforturi pentru înlăturarea greșelilor de formă, explicarea cererilor neclare, depunerea corectă a cererilor, completarea datelor incomplete și pentru depunerea tuturor declarațiilor necesare constatării și aprecierii stării de fapt. Instanța de judecată indică asupra aspectelor de fapt și de drept ale litigiului care nu au fost discutate de participanții la proces.

Autoritățile publice și instanțele de judecată competente, conform art. 21 din Codul administrativ, trebuie să acționeze în conformitate cu legea și alte acte normative. Exercițarea atribuțiilor legale nu poate fi contrară scopului pentru care acestea au fost reglementate. Autoritățile publice și instanțele de judecată competente nu pot dispune limitarea exercitării drepturilor și a libertăților persoanelor decât în cazurile și în condițiile expres stabilite de lege.

Recapitulând esența litigiului în scopul verificării aplicării corecte a dreptului material și procedural, instanța de recurs reține următoarea stare de fapt.

Astfel, din cumulul probatoriu administrat speței, se constată că prin ordinul Procurorului General nr. 237-p din 11 februarie 2020, în conformitate cu prevederile art.11 alin. (1) lit. f), 56 lit. b), 58 alin. (1) lit. a) și alin.(2), 61, 62 alin. (2) din Legea nr. 3 din 25 februarie 2016 cu privire la procuratură, art. 119 alin. (1) Codul muncii, Roman Statnîi a fost eliberat din funcția de Procuror în Procuratura Anticorupție, pe motivul demisiei din Procuratură, în baza raportului depus, de la 12 februarie 2020 (f. d. 29 vol. II).

La 11 februarie 2020, Roman Statnîi a depus în adresa Comisiei de licențiere a profesiei de avocat, cererea înregistrată cu nr. 287/2020, prin care a solicitat recepționarea actelor necesare pentru eliberarea licenței pentru exercitarea profesiei de avocat, conform anexei, care justifică întrunirea cerințelor legale pentru exercitarea profesiei de avocat, prevăzute la art.10 din Legea cu privire la avocatură nr. 1260 din 19 iulie 2002 și admiterea lui în profesia de avocat (f. d. 16 vol. I).

Prin scrisorile nr. 1-016/2020 din 12 februarie 2020, Uniunea Avocaților din Republica Moldova a solicitat Consiliului Superior al Procurorilor și Procuraturii Generale a RM informații cu privire la personalitatea lui Roman Statnîi, comportamentul acestuia pe parcursul anilor de activitate în funcția de procuror și motivele care au stat la baza concedierii, precum și informații dacă Roman Statnîi a exercitat urmărirea penală sau a avut în gestiune cauze penale care ulterior au fost încetate, în care persoanele acuzate au fost scoase de sub urmărire penală sau în privința cărora au fost pronunțate sentințe de achitare (f. d. 17-18 vol. I).

Potrivit caracteristicii nr. 5-06d/20-278 din 13 februarie 2020, eliberată de către Consiliul Superior al Procurorilor, a fost confirmat că în privința lui Roman Statnîi nu au fost atestate sancțiuni disciplinare nestinse, fiind evaluat cu calificativul „foarte bine” (f. d. 14 vol. I).

Totodată, prin caracteristica nr. 33-12d/20-46 din 14 februarie 2020, eliberată de către Procuratura Republicii Moldova, a fost confirmat faptul că pe parcursul activității în organele procuraturii, lui Roman Statnîi nu i-au fost aplicate careva sancțiuni disciplinare, iar pentru exercitarea exemplară a atribuțiilor de serviciu, i s-a conferit Insigna de piept „Eminent al Procuraturii” (f. d. 15 vol. I).

La 20 februarie 2020, Comisia de licențiere a profesiei de avocat a expediat în adresa inspectorul-șef al Inspecției Procurorilor scrisoarea nr.1-018/2020, prin care a solicitat informații dacă Roman Statnîi este subiect al procedurii disciplinare sau a altor investigații asupra încălcărilor grave depistate în urma controalelor (f. d. 30 vol. I).

La 21 februarie 2020, Roman Statnîi a depus în adresa Comisiei de licențiere a profesiei de avocat, o cerere înregistrată la Uniunea Avocaților din Republica Moldova cu nr. 375/2020, prin care a solicitat de a fi informat cu privire la motivele care au generat neinclusiunea dosarului înregistrat cu nr. 287/2020 la 11 februarie 2020, în ordinea de zi, pentru examinarea în ședința din 21 februarie 2020 a Comisiei de licențiere a profesiei de avocat (f. d. 20-21 vol. I).

Prin scrisoarea Inspecției Procurorilor nr. 35-7d/20-191 din 27 februarie 2020, a fost comunicat că Inspecția Procurorilor nu a examinat careva proceduri disciplinare în privința ex-procurorului Roman Statnîi în baza controalelor efectuate de către

Procuratura Generală la Procuratura Anticorupție și în prezent spre examinare nu are proceduri disciplinare în privința acestuia (f. d. 31 vol. I).

Iar prin scrisoarea Președintelui Colegiului de disciplină și etică nr. 3-04d/20-465 din 27 februarie 2020, a fost menționat că Colegiul de etică și disciplină de pe lângă Consiliul Superior al Procurorilor nu are spre examinare cauze disciplinare cu privire la fapte care ar putea constitui abateri disciplinare în privința ex-procurorului Roman Statnîi (f. d. 33 vol. I).

La 6 martie 2020, Roman Statnîi a mai depus o cerere către Uniunea Avocaților din Republica Moldova, prin care a solicitat examinarea cererii sale nr. 375/2020 din 21 februarie 2020, constatarea încălcării dreptului de acces la informație, prin neexaminarea cererii nr. 375/2020 din 21 februarie 2020, informarea cu privire la motivele care au generat neinclusiunea dosarului depus la 11 februarie 2020, înregistrat în cancelaria Uniunii Avocaților cu nr. 287/2020, în ordinea de zi, pentru examinarea în ședința Comisiei de licențiere a profesiei de avocat din data de 21 februarie 2020 (f. d. 22-25 vol. I).

Prin hotărârea Consiliului Uniunii Avocaților din Republica Moldova nr. UA/C/43/20 din 13 martie 2020 privind adresarea lui Roman Statnîi, a fost declarată inadmisibilă plângerea lui Roman Statnîi din 6 martie 2020, din motiv că Consiliul Uniunii Avocaților nu este organ ierarhic superior Comisiei de licențiere a profesiei de avocat, respectiv, nu are competența de a substitui în atribuții acest organ (f. d. 80 vol. I).

Ulterior, prin hotărârea Comisiei de licențiere a profesiei de avocat nr. 1/4/2020 din 18 decembrie 2020, a fost amânată examinarea cererii depuse de Roman Statnîi în conformitate cu art. 10 din Legea cu privire la avocatură nr.1260-XV din 19 iulie 2020 (f. d. 133-134 vol. I).

Potrivit hotărârii Comisiei de licențiere a profesiei de avocat nr. 1/1/2021 din 5 ianuarie 2021, Uniunea Avocaților din Republica Moldova a respins recuzarea de la examinarea cererii lui Roman Statnîi în privința membrului Comisiei de licențiere a profesiei de avocat Gheorghe Vlas (f. d. 132 vol. I).

Potrivit caracteristicii nr. 33-12d/21-38 din 29 ianuarie 2021 eliberată de Procuratura Republicii Moldova, a fost menționat că în prezent Roman Statnîi este acuzat de comiterea infracțiunilor prevăzute de art. 328 alin. (3) lit. b), art. 332 alin. (2) lit. b), art. 308 alin. (1), art. 306 alin. (2) lit. a) Cod penal, fiind pus sub învinuire la 19 mai 2020 în cauza nr. 2020920013, în care urmărirea penală a fost începută la 27 februarie 2020 (f. d. 31-32 dosar administrativ).

Ulterior, potrivit pct. 6 din hotărârea Comisiei de licențiere a profesiei de avocat nr. 7/13/2021 din 5 martie 2021, a fost respinsă cererea depusă de Roman Statnîi pe motiv că solicitantul nu întrunește condițiile art.10 alin. (2) din Legea cu privire la avocatură nr.1260-XV din 19 iulie 2002 și anume nu se bucură de reputație ireproșabilă (f. d. 29 dosar administrativ).

La 5 martie 2021, Roman Statnîi a depus cerere prealabilă către Consiliul Uniunii Avocaților din Republica Moldova și Comisiei de licențiere a profesiei de avocat, prin care a solicitat constatarea neexaminării în termenul legal a cererii

nr. 287/2020 depuse în cancelaria Uniunii Avocaților la 11 februarie 2020, anularea pct. 6 din hotărârea Comisiei de licențiere a profesiei de avocat nr. 7/13/2021 din 5 martie 2021, prin care a fost respinsă cererea lui pe motiv că nu întrunește condițiile art.10 alin. (2) din Legea cu privire la avocatură și anume nu se bucură de reputație ireproșabilă, adoptarea hotărârii de admitere a cererii nr. 287/2020 depuse în cancelaria Uniunii Avocaților la 11 februarie 2020 cu eliberarea licenței pentru exercitarea profesiei de avocat, în conformitate cu prevederile art. 10 alin. (2) din Legea cu privire la avocatură nr.1260-XV din 19 iulie 2002 (f. d. 62-74 vol. II).

Totodată, prin cererea de concretizare a cererii prealabile din 9 martie 2021, Roman Statnîi a solicitat Consiliului Uniunii Avocaților din Republica Moldova și Comisiei de licențiere a profesiei de avocat, constatarea neexaminării în termenul legal, prevăzut de art. 27, 28, 60 Cod administrativ, a cererii nr. 237-p din 11 februarie 2020 depuse în cancelaria Uniunii Avocaților la 11 februarie 2020, anularea pct. 6 din hotărârea Comisiei de licențiere a profesiei de avocat nr.7/13/2021 din 5 martie 2021, prin care a fost respinsă cererea lui Roman Statnîi pe motiv că solicitantul nu întrunește condițiile art. 10 alin. (2) din Legea cu privire la avocatură și anume nu se bucură de reputație ireproșabilă, din motiv că aceasta este neîntemeiată și ilegală, retragerea/revocarea pct. 6 din hotărârea Comisiei de licențiere a profesiei de avocat nr.7/13/2021 din 5 martie 2021, din motiv că a fost emis de un organ care nu era competent de a emite această hotărâre, reexaminarea cererii nr. 237-p din 11 februarie 2020 înaintată Comisiei de licențiere de Roman Statnîi conform art. 10 alin. (2) din Legea cu privire la avocatură și adoptarea hotărârii de admitere în profesia de avocat a lui Roman Statnîi cu emiterea licenței de avocat (f. d. 77-87 vol. II).

Roman Statnîi înaintând acțiunea în judecată împotriva Uniunii Avocaților din Republica Moldova, Consiliului Uniunii Avocaților și lui Gheorghe Vlas, persoană terță Ministerul Justiției al RM cu ulterioarele concretizări, a solicitat: 1) constatarea neexaminării în termen legal a cererii nr. 287/2020 depusă în cancelaria comisiilor Uniunii Avocaților din Moldova la 11 februarie 2020 și corespunzător, neemiterii în termen legal a hotărârii de admitere în exercitarea profesiei de avocat; 2) constatarea întrunirii de către dânsul a cerințelor legale pentru exercitarea profesiei de avocat prevăzute la art. 10 din Legea nr. 1260 cu privire la avocatură; 3) obligarea președintelui Comisiei de licențiere a profesiei de avocat și/sau a Comisiei de licențiere a profesiei de avocat de a emite actele administrative corespunzătoare în scopul includerii în ordinea de zi a cererii nr. 287/2020 depusă în cancelaria comisiilor Uniunii Avocaților din Moldova la 11 februarie 2020 și ca rezultat, examinarea acesteia în termen de 30 de zile cu constatarea întrunirii cerințelor legale prevăzute la art. 10 din Legea nr. 1260 cu privire la avocatură, pentru exercitarea de către dânsul a profesiei de avocat; 4) anularea hotărârii nr. UA/C/43/20 din 13 martie 2020, prin care a fost declarată inadmisibilă cererea prealabilă a petentului Roman Statnîi (inclusiv) și obligarea Consiliului Uniunii Avocaților și comisiilor create de acesta să adopte acte administrative de rigoare potrivit cărora să organizeze concursul în termen de 30 de zile, pentru alegerea membrilor Comisiei de licențiere a profesiei de avocat; 5) obligarea Uniunii Avocaților, prin intermediul Comisiei de licențiere a profesiei de

avocat de a emite actul administrativ individual – hotărârea de admitere a dânsului în profesia de avocat și eliberarea licenței de exercitare a profesiei de avocat; 6) obligarea președintelui Comisiei de licențiere a profesiei de avocat și/sau a Comisiei de licențiere a profesiei de avocat de a include în ordinea de zi cererea nr. 287/2020 depusă în cancelaria comisiilor Uniunii Avocaților din Moldova la 11 februarie 2020, cu examinarea acestea în termen de 30 de zile, precum și constatarea întrunirii cerințelor legale prevăzute la art. 10 din Legea nr. 1260 cu privire la avocatură, pentru exercitarea de către dânsul a profesiei de avocat.

Este cert și faptul că Roman Statnîi a mai depus o cerere de chemare în judecată împotriva Uniunii Avocaților din Republica Moldova, persoană terță Comisia de licențiere a profesiei de avocat, cu ulterioarele concretizări, prin care a solicitat anularea în parte a actului administrativ individual defavorabil, și anume, în partea ce ține de pct. 6 din hotărârea nr. 7/13/2021 din 5 martie 2021, ca fiind ilegal, obligarea pârâtului, prin intermediul Comisiei de licențiere a profesiei de avocat să emită un act administrativ individual privind admiterea dânsului în profesia de avocat cu eliberarea licenței pentru exercitare a profesiei de avocat, în conformitate cu art. 10 din Legea nr. 1260 cu privire la avocatură, constatarea nulității parțiale a actului administrativ individual defavorabil, și anume, a pct. 6 din hotărârea nr. 7/13/2021 din 5 martie 2021, din motiv că a fost emis de un organ care nu era competent de a emite această hotărâre.

Prin încheierea din 13 mai 2021 a Judecătorei Chișinău sediul Rîșcani, *au fost conexeate, într-o procedură, cauza nr. 3-831/2021*, la acțiunea înaintată de Roman Statnîi împotriva Uniunii Avocaților din Republica Moldova, persoană terță Comisia de licențiere a profesiei de avocat cu privire la constatarea nulității actului administrativ, contestarea actului administrativ și obligarea emiterii actului administrativ, *cu cauza nr. 3-827/2020*, la acțiunea înaintată de către Roman Statnîi împotriva Uniunii Avocaților din Republica Moldova, Consiliului Uniunii Avocaților și Gheorghe Vlas cu privire la contestarea actelor administrative și obligarea emiterii actelor administrative.

Fiind investită cu judecarea cauzei, prima instanță, prin încheierea din 15 iulie 2021 a Judecătorei Chișinău sediul Rîșcani, a respins demersul părții pârâte privind declararea acțiunii depuse de Roman Statnîi ca inadmisibilă.

A declarat inadmisibilă acțiunea în contencios administrativ intentată la cererea de chemare în judecată depusă de Roman Statnîi împotriva Uniunii Avocaților din Republica Moldova și Consiliului Uniunii Avocaților cu participarea terțului Ministerul Justiției al Republicii Moldova cu privire la contestarea actelor administrative, în partea ce ține de pretențiile privind repararea prejudiciului moral și pretențiile formulate împotriva lui Gheorghe Vlas.

Iar prin hotărârea din 15 iulie 2021 a Judecătorei Chișinău sediul Rîșcani, prima instanță a admis parțial cererile de chemare în judecată în contenciosul administrativ depuse de Roman Statnîi. A constatat neexaminarea în termen legal a cererii de admitere în profesie de avocat cu nr.287/2020 depusă de Roman Statnîi la 11 februarie 2020. A anulat pct. 6 din hotărârea Comisiei de licențiere a profesiei de avocat din cadrul Uniunii Avocaților din Republica Moldova nr.7/13/2021 din 5 martie

2021 prin care a fost respinsă cererea depusă de Roman Statnîi, ca ilegală, a obligat Uniunea Avocaților din Republica Moldova, prin intermediul Comisiei de licențiere a profesiei de avocat, să emită actul administrativ individual favorabil prin care să admită candidatura lui Roman Statnîi în profesia de avocat în temeiul art. 10 din Legea nr. 1260 cu privire la avocatură, cu eliberarea licenței corespunzătoare. În rest, pretențiile au fost respinse ca neîntemeiate.

Judecând apelul depus de Uniunea Avocaților din Republica Moldova, instanța de apel a respins apelul și a menținut hotărârea primei instanțe.

Este de menționat că prin cererea de recurs depusă de Uniunea Avocaților din Republica Moldova, a fost invocat dezacordul cu decizia instanței de apel și hotărârea primei instanțe doar în partea prin care au fost admise acțiunile înaintate de Roman Statnîi, constatată neexaminarea în termen legal a cererii de admitere în profesia de avocat cu nr. 287/2020 depusă de Roman Statnîi la 11 februarie 2020, anulat pct. 6 din hotărârea Comisiei de licențiere a profesiei de avocat din cadrul Uniunii Avocaților din Republica Moldova nr. 7/13/2021 din 5 martie 2021 prin care a fost respinsă cererea depusă de Roman Statnîi, ca ilegală și obligată Uniunea Avocaților din Republica Moldova, prin intermediul Comisiei de licențiere a profesiei de avocat, să emită actul administrativ individual favorabil prin care să admită candidatura lui Roman Statnîi în profesia de avocat în temeiul art. 10 din Legea nr. 1260 din 19 iulie 2002 cu privire la avocatură, cu eliberarea licenței corespunzătoare.

Efectuând controlul judiciar al deciziei din 11 mai 2022 a Curții de Apel Chișinău și a hotărârii din 15 iulie 2021 a Judecătoriei Chișinău sediul Rîșcani, în partea contestată, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție constată că, instanțele de judecată ierarhic inferioare, reieșind din temeiurile și obiectul acțiunii, cu aplicarea corectă a legii materiale, stabilind circumstanțele care au importanță pentru soluționarea justă a cauzei și având la bază cumulul de probe administrate la caz, corect au ajuns la soluția temeiniciei parțiale a acțiunilor înaintate de Roman Statnîi.

Astfel, în conformitate cu art.189 alin. (1) Cod administrativ, orice persoană, care revendică încălcarea unui drept al său prin activitatea administrativă a unei autorități publice, poate înainta o acțiune în contencios administrativ.

Potrivit prevederilor art. 208 alin.(1) și alin.(3) Cod administrativ, în cazurile prevăzute de lege, până la înaintarea acțiunii în contencios administrativ, se va respecta procedura prealabilă. Dacă procedura prealabilă nu este prevăzută de lege, acțiunea în obligare se admite numai în cazul în care reclamantul a depus anterior la autoritatea publică competentă o cerere de emitere a actului administrativ individual.

Din dispoziția art. 19 Cod administrativ, rezultă că cererea prealabilă este instituția care oferă o cale de soluționare prejudiciară a litigiilor administrative.

Așadar, în temeiul art.162 Cod administrativ, procedura prealabilă urmărește scopul de a verifica legalitatea actelor administrative individuale. Dacă autoritatea publică nu soluționează petiția în termenele prevăzute de prezentul cod, persoana afectată este în drept să depună cerere prealabilă. Cererea prealabilă poate fi îndreptată

spre: a) anularea în tot sau în parte a unui act administrativ individual ilegal sau nul; b) emiterea unui act administrativ individual.

La rândul său prevederile art. 164 alin. (1) Cod administrativ, stipulează că cererea prealabilă se depune în scris la autoritatea publică emitentă.

În corespundere cu art. 209 alin. (1) Cod administrativ, acțiunea în contestare și acțiunea în obligare se înaintează în decurs de 30 de zile, dacă legea nu prevede altfel. Acest termen începe să curgă de la:

a) data comunicării sau notificării deciziei cu privire la cererea prealabilă sau data expirării termenului prevăzut de prezentul cod pentru soluționarea acesteia;

b) data comunicării sau notificării actului administrativ individual, dacă legea nu prevede procedura prealabilă. Prevederile art.165 alin.(1) referitoare la nesoluționarea în termen se aplică corespunzător.

(2) Dacă informația cu privire la exercitarea căilor de atac nu se conține în actul administrativ individual sau în decizia cu privire la cererea prealabilă ori este indicată incorect, înaintarea acțiunii în contencios administrativ se admite în termen de un an de la comunicarea sau notificarea actului administrativ sau a deciziei cu privire la cererea prealabilă.

Raportând la caz, dispozițiile legale enunțate, Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție concluzionează că, cererile de chemare în judecată în procedura contenciosului administrativ formulate de Roman Statnîi cu privire la contestarea actelor administrative și obligarea emiterii actelor administrative, au fost depuse cu respectarea procedurii prealabile și a termenului de depunere a acțiunii în instanța de judecată, astfel că instanța de recurs va trece la analiza cererii de recurs pe fond.

În conformitate cu art. 60 alin. (1), (4) și (5) Cod administrativ, termenul general în care o procedură administrativă trebuie finalizată este de 30 de zile, dacă legea nu prevede altfel.

Din motive justificate legate de complexitatea obiectului procedurii administrative, termenul general poate fi prelungit cu cel mult 15 zile. Această prelungire are efect doar dacă este comunicată în scris participanților la procedura administrativă în termen de 30 de zile, împreună cu motivele prelungirii.

În mod excepțional, când în procedura administrativă se înregistrează cazuri de complexitate deosebită care necesită timp pentru prelucrarea documentelor, autoritatea publică poate stabili un termen mai mare pentru finalizarea procedurii administrative, care nu va depăși 90 de zile.

Coroborând prevederile enunțate, la materialul probator administrat în speță, instanța de recurs reține că la 11 februarie 2020, Roman Statnîi a depus în adresa Comisiei de licențiere a profesiei de avocat, cererea înregistrată cu nr. 287/2020, prin care a solicitat recepționarea actelor necesare pentru eliberarea licenței pentru exercitarea profesiei de avocat, conform anexei, care justifică întrunirea cerințelor legale pentru exercitarea profesiei de avocat, prevăzute la art.10 din Legea cu privire

la avocatură nr.1260-XV din 19 iulie 2002 și admiterea lui în profesia de avocat (f. d. 16 vol. I).

Cu toate acestea, cererea lui Roman Statnîi nr. 287/2020 din 11 februarie 2020 cu privire la admiterea în profesia de avocat, a fost examinată prin hotărârea Comisiei de licențiere a profesiei de avocat nr. 7/13/2021, doar la data de 5 martie 2021, prin care la pct. 6, a fost respinsă pe motiv că solicitantul nu întrunește condițiile art. 10 alin. (2) din Legea cu privire la avocatură nr.1260-XV din 19 iulie 2002 și anume nu se bucură de reputație ireproșabilă, prin urmare cu încălcarea termenului de examinare a cererii, de aproximativ un an de la depunerea acesteia.

La caz, instanța de recurs reține că la 21 februarie 2020, Roman Statnîi a depus către Comisia de licențiere a profesiei de avocat, cererea nr. 375/2020, prin care a solicitat de a fi informat despre motivele neincluserii dosarului nr. 287/2020 din 11 februarie 2020, în ordinea de zi pentru examinarea în ședința Comisiei de licențiere a profesiei de avocat din data de 21 februarie 2020.

La 6 martie 2020, Roman Statnîi a mai depus o cerere către Uniunea Avocaților din Republica Moldova, prin care a solicitat examinarea cererii sale nr. 375/2020 din 21 februarie 2020, constatarea încălcării dreptului de acces la informație, prin neexaminarea cererii nr. 375/2020 din 21 februarie 2020, informarea cu privire la motivele care au generat neincluderea dosarului depus la 11 februarie 2020, înregistrat în cancelaria Uniunii Avocaților cu nr. 287/2020, în ordinea de zi, pentru examinarea în ședința Comisiei de licențiere a profesiei de avocat din data de 21 februarie 2020 (f. d. 22-25 vol. I).

Iar prin hotărârea Consiliului Uniunii Avocaților din Republica Moldova nr. UA/C/43/20 din 13 martie 2020 privind adresarea lui Roman Statnîi, a fost declarată inadmisibilă plângerea lui Roman Statnîi din 6 martie 2020, din motiv că Consiliul Uniunii Avocaților nu este organ ierarhic superior Comisiei de licențiere a profesiei de avocat, respectiv, nu are competența de a substitui în atribuții acest organ (f. d. 80 vol. I).

La acest segment, instanța de recurs consideră neîntemeiate susținerile Uniunii Avocaților din Republica Moldova din cererea de recurs, precum că circumstanțele obiective care au determinat imposibilitatea examinării cererii lui Roman Statnîi în termen de 30 de zile, fie prelungirea acestui termen, a constituit încetarea mandatului membrilor Comisiei de licențiere a profesiei de avocat, întrucât examinarea cererilor de admitere în profesia de avocat ține de competența exclusivă a Comisiei de licențiere a profesiei de avocat.

În acest sens, instanța de recurs menționează că încetarea mandatului membrilor Comisiei de licențiere a profesiei de avocat, care se constituie și funcționează în cadrul Uniunii Avocaților din Republica Moldova, nu poate fi imputată lui Roman Statnîi, ca un motiv de neexaminare a cererii în termenul stabilit de lege.

De altfel, instanța de recurs relevă că prin hotărârea Comisiei de licențiere a profesiei de avocatură nr. 1/4/2020 din 18 decembrie 2020, a fost amânată examinarea cererii depusă de Roman Statnîi, în conformitate cu art. 10 din Legea cu privire la avocatură nr.1260-XV din 19 iulie 2020, nefiind indicat temeiul amânării.

Pe cale de consecință reclamantul a așteptat examinarea cererii sale. Astfel că la 5 martie 2021 a fost emis actul administrativ individual defavorabil, hotărârea Comisiei de licențiere a profesiei de avocat nr. 7/13/2021, care a fost contestată de către Roman Statnîi în partea ce-l vizează, în instanța de judecată în procedura contenciosului administrativ, în interiorul termenului prevăzut de lege.

Sub aspectul celor relatate, instanța de recurs reține drept justă concluzia instanțelor de judecată ierarhic inferioare cu privire la temeinicia cerinței lui Roman Statnîi privind constatarea neexaminării în termen legal a cererii de admitere în profesia de avocat nr. 287/2020 depusă de Roman Statnîi la 11 februarie 2020.

Față de aceste considerente, instanța de recurs apreciază ca fiind irelevante alegațiile Uniunii Avocaților din Republica Moldova din cererea de recurs, precum că Roman Statnîi a beneficiat, prin efectul legii, de un act administrativ individual defavorabil prin nesoluționarea în termen a cererilor sale, act care putea fi contestat în ordinea contenciosului administrativ.

Și asta deoarece, conjunctura descrisă supra profilează faptul că Uniunea Avocaților din Republica Moldova a suspendat în mod tacit procedura administrativă, prin urmare prevederile art. 64 alin. (2) Cod administrativ, care reglementează că refuzul de a primi sau a examina o cerere se consideră drept respingere a cererii și că aceeași regulă se aplică și în cazul nesoluționării unei cereri în termen legal, nefiind aplicabile în speță.

Sub un alt aspect, instanța de recurs menționează ca incidente speței dispozițiile art. 10 alin. (2) și (3) din Legea cu privire la avocatură nr. 1260 din 19 iulie 2002, *în vigoare la acel moment*, potrivit cărora sunt scutite de efectuarea stagiului profesional și de examenul de calificare persoanele care dețin titlul de doctor, precum și cele care au cel puțin 10 ani vechime în muncă în funcția de judecător sau procuror dacă, în termen de 6 luni după demisia din funcțiile respective, au solicitat eliberarea licenței pentru exercitarea profesiei de avocat. De aceleași drepturi și în aceleași condiții beneficiază și persoanele care, după demisia din funcția de judecător și procuror, au continuat să activeze în domeniul dreptului.

Persoana care a depus cerere de eliberare a licenței pentru exercitarea profesiei de avocat nu se consideră persoană cu reputație ireproșabilă și cererea ei nu se admite în cazul în care:

a) a fost condamnată anterior pentru infracțiuni grave, deosebit de grave, excepțional de grave săvârșite cu intenție, chiar dacă au fost stinse antecedentele penale;

b) nu au fost stinse antecedentele penale pentru comiterea altor infracțiuni;

c) anterior a fost exclusă din avocatură sau i s-a retras licența pentru acordarea asistenței juridice din motive compromițătoare;

d) a fost concediată din cadrul organelor de drept din motive compromițătoare sau a fost eliberată, din aceleași motive, din funcția de judecător, notar, consultant juridic sau funcționar public;

e) comportamentul sau activitatea ei este incompatibilă cu normele Codului deontologic al avocatului;

f) prin hotărârea instanței judecătorești, s-a stabilit un abuz prin care ea a încălcat drepturile și libertățile fundamentale ale omului.

Conform art. 43 alin. (3) și (4) din Legea cu privire la avocatură din nr. 1260-XV 19 iulie 2002, *în vigoare la acel moment*, Comisia de licențiere a profesiei de avocat:

- a) adoptă hotărâri privind admiterea la examene;
- b) organizează examenele de admitere la stagiul și de calificare;
- c) aprobă rezultatele examenelor de admitere la stagiul și adoptă hotărâri privind admiterea la stagiul profesional;
- d) aprobă rezultatele examenelor de calificare și adoptă hotărâri privind admiterea în profesie.

Hotărârile Comisiei de licențiere a profesiei de avocat pot fi contestate în contencios administrativ în partea ce ține de procedura de organizare a examenelor. Calificativul acordat nu poate fi contestat.

Corelând circumstanțele faptice constatate și expuse supra cu normele legale precitate, instanța de recurs reține că Roman Statnîi, a activat în organele Procuraturii în perioada 2005- 2020, fiind eliberat în baza cererii de demisie, fapt ce se confirmă prin ordinul Procurorului General nr. 237-p din 11 februarie 2020 (f. d. 29 vol. II).

Totodată, prin certificatul de cazier judiciar nr. CJRȘ-20-018908 din 10 februarie 2020, se atestă că Roman Statnîi nu este înscris în Registrul informației criminalistice și crimonologice al Republicii Moldova (f. d. 11 vol. I).

În același timp, materialul probator denotă că Roman Statnîi nu a fost supus sancțiunilor disciplinare, de mai multe ori a fost stimulat în cadrul activității, careva fapte care ar constitui abateri grave nu au fost constatate precum și nu a fost stabilită încălcarea de către Roman Statnîi a drepturilor și libertățile fundamentale ale omului, ceea ce se confirmă prin răspunsul Inspecției Procurorilor nr. 35-7d/20-191 din 27 februarie 2020 și răspunsul Președintelui Colegiului de etică și disciplină nr. 3-04d/20-465 din 27 februarie 2020 (f. d. 33 vol. I).

Această concluzie este întărită de altfel, și prin caracteristica nr. 5-06d/20-278 din 13 februarie 2020, eliberată de către Consiliul Superior al Procurorilor, prin care a fost confirmat că în privința lui Roman Statnîi nu au fost atestate sancțiuni disciplinare nestinse, fiind evaluat cu calificativul „foarte bine” (f. d. 14 vol. I).

Iar prin caracteristica nr. 33-12d/20-46 din 14 februarie 2020, eliberată de către Procuratura Republicii Moldova, a fost confirmat că pe parcursul activității în organele procuraturii, lui Roman Statnîi nu i-au fost aplicate careva sancțiuni disciplinare și că pentru exercitarea exemplară a atribuțiilor de serviciu, lui Roman Statnîi i s-a conferit Insigna de piept „Eminent al Procuraturii” (f. d. 15 vol. I).

Prin urmare, rațiunile mai sus înfățișate indică cert că Comisia de licențiere a profesiei de avocat într-un mod neîntemeiat a respins cererea depusă de Roman Statnîi de admitere în profesia de avocat, pe motiv că acesta nu întrunește condițiile art. 10 alin. (2) din Legea cu privire la avocatură nr.1260-XV din 19 iulie 2002 și anume nu se bucură de reputație ireproșabilă (f. d. 29 dosar administrativ).

Or, referitor la reputația ireproșabilă a lui Roman Statnîi, instanțele de judecată ierarhic inferioare reieșind din materialul probator cercetat în ședința de judecată, just au concluzionat că Roman Statnîi, nu a fost condamnat anterior, nu are antecedente penale, nu a fost exclus din rândurile Uniunii Avocaților și nu i s-a retras licența pentru acordarea asistenței juridice, nu a fost concediat din organele de drept/nici din funcția de procuror din motive compromițătoare și nu există o hotărâre judecătorească prin care s-ar fi stabilit un abuz prin care ultimul ar fi încălcat drepturile și libertățile fundamentale ale omului.

Față de cele relevate, instanța de recurs conchide că Roman Statnîi întrunește condițiile prevăzute de lege pentru admiterea în profesia de avocat, fiind scutit de efectuarea stagiului profesional și de examenul de calificare, deoarece are o experiență în funcția de procuror de peste 10 ani, iar cererea de a accede în profesia de avocat a fost depusă în interiorul termenului de 6 luni de la momentul eliberării din funcția de procuror.

În consecutivitatea celor descrise supra, instanța de recurs nu poate reține caracteristica nr. 33-12d/21-38 din 29 ianuarie 2021 eliberată de Procuratura Republicii Moldova, prin care a fost menționat că în prezent Roman Statnîi este acuzat de comiterea infracțiunilor prevăzute de art. 328 alin. (3) lit. b), art. 332 alin. (2) lit. b), art. 308 alin. (1), art.306 alin. (2) lit. a) Cod penal, fiind pus sub învinuire la 19 mai 2020 în cauza nr.2020920013, în care urmărirea penală a fost începută la 27 februarie 2020 (f. d. 31-32 dosar administrativ).

Și asta deoarece, în speță nu a fost prezentată o hotărâre judecătorească definitivă și irevocabilă prin care Roman Statnîi ar fi fost condamnat, iar până la emiterea unei hotărâri judecătorești definitive și irevocabile prin care s-ar dovedi vinovăția și s-ar dispune condamnarea persoanei, orice persoană se prezumă a fi nevinovată.

Subsecvent celor enunțate, instanța de recurs atestă că caracteristica nr. 33-12d/21-38 din 29 ianuarie 2021 eliberată de Procuratura Republicii Moldova, a fost emisă după aproximativ un an de la depunerea cererii lui Roman Statnîi pentru eliberarea licenței pentru exercitarea profesiei de avocat, chiar dacă, în momentul depunerii cererii, Roman Statnîi a anexat actele necesare pentru eliberarea licenței, care justifică întrunirea cerințelor legale pentru exercitarea profesiei de avocat.

În această conjunctură, instanța de recurs conchide că cererea lui Roman Statnîi urma a fi examinată cu tot setul de documente anexat la data depunerii cererii din 11 februarie 2020.

Constatările date resping argumentele recurente Uniunea Avocaților din Republica Moldova, precum că caracteristicile favorabile anterioare emiterii actului administrativ contestat au fost răsturnate ulterior de ultima caracteristică și informațiile publice disponibile cu privire la reputația lui Roman Statnîi.

Mai mult că prin ordonanța procurorului în Procuratura pentru Combaterea Criminalității Organizate și Cauze Speciale din 2 martie 2022, anexată de către Roman Statnîi în cadrul examinării cauzei în ordine de recurs, Roman Statnîi a fost scos integral de sub urmărire penală și clasat procesul penal în cauza nr. 2020670053, iar prin încheierea din 31 octombrie 2022 a Judecătoriei Chișinău sediul Ciocana, a fost

declarată nulă ordonanța procurorului în secția unificare a practicii în domeniul urmăririi penale din cadrul procuraturii Generale din 10 martie 2021 privind respingerea cererii învinuitului Roman Statnîi de scoatere de sub urmărire penală în cauza penală nr. 2020920013 și împotriva ordonanței Procurorului general interimar din 11 ianuarie 2022 (f. d. 128-155 vol. IV).

Prin urmare, instanța de recurs constată că percepția Comisiei de licențiere a profesiei de avocat, aferent reputației ireproșabile a solicitantului, vine în contradicție atât cu actele prezentate de către reclamant cât și cu prevederile Legii cu privire la avocatură, care enumeră expres cazurile care exclud reputația ireproșabilă și care nu se atestă în speță.

Or, în exercițiul funcției de procuror și în afara relațiilor de serviciu, Roman Statnîi nu a comis fapte care ar afecta prestigiul Procuraturii și reputația procurorilor.

În conformitate cu art. 137 Codul administrativ, în exercitarea dreptului discreționar atribuit, autoritățile publice trebuie să acționeze cu bună-credință în limitele legal stabilite și cu respectarea scopului pentru care le-a fost atribuit dreptul.

Totodată, în corespundere cu art. 225 alin. (2) Cod administrativ, verificarea exercitării de către autoritatea publică a dreptului discreționar se limitează la faptul dacă autoritatea publică: a) și-a exercitat dreptul discreționar; b) a luat în considerare toate faptele relevante; c) a respectat limitele legale ale dreptului discreționar; d) și-a exercitat dreptul discreționar conform scopului acordat prin lege.

Aici este de notat că dreptul discreționar al autorității publice reprezintă posibilitatea autorității de a alege între mai multe consecințe juridice, care implică discreția autorității publice de a decide și/sau discreția alegerii măsurii la care va recurge.

În exercitarea dreptului discreționar autoritatea publică nu este liberă în adoptarea unei soluții după propria convingere sau dorință. Activitatea administrativă și soluția adoptată trebuie să se fundamenteze pe respectarea principiului legalității, să rezulte dintr-o conduită exercitată cu bună-credință, în limitele legal stabilite și cu respectarea scopului pentru care le-a fost atribuit dreptul.

Sub aspectul celor relatate, instanța de recurs reține drept justă aprecierea instanțelor de judecată ierarhic inferioare că Comisia de licențiere a profesiei de avocat nu a nominalizat expres comportamentul sau activitatea (acțiunea sau inacțiunea) lui Roman Statnîi incompatibilă cu normele Codului deontologic al avocatului care o plasează în lista de prohibiție pentru accesarea în profesia de avocat, astfel că pârâții și-au exercitat dreptul discreționar fără a lua în considerare toate faptele relevante și nu au respectat limitele legale ale dreptului discreționar, operând cu afirmații iluzorii.

Distinct de cele menționate, se reliefează și corectitudinea concluziilor instanțelor de judecată ierarhic inferioare cu privire la admiterea cerinței lui Roman Statnîi cu privire la anularea pct. 6 din hotărârea Comisiei de licențiere a profesiei de avocat din cadrul Uniunii Avocaților din Republica Moldova nr.7/13/2021 din 5 martie 2021 prin care a fost respinsă cererea depusă de Roman Statnîi, ca ilegală și obligarea Uniunii Avocaților din Republica Moldova, prin intermediul Comisiei de licențiere a profesiei de avocat, să emită actul administrativ individual favorabil prin care să admită

candidatura lui Roman Statnîi în profesia de avocat în temeiul art. 10 din Legea nr. 1260 din 19 iulie 2002 cu privire la avocatură, *cu eliberarea licenței corespunzătoare*.

La acest segment, instanța de recurs consideră lipsită de suport alegația Uniunii Avocaților din Republica Moldova din cererea de recurs, precum că eliberarea licenței corespunzătoare, pentru exercitarea profesiei de avocat, depășește competențele legale ale Comisiei de licențiere a profesiei de avocat.

Or, însuși Uniunea Avocaților din Republica Moldova, prin aceeași hotărâre a Comisiei de licențiere a profesiei de avocat din cadrul Uniunii Avocaților din Republica Moldova nr.7/13/2021 din 5 martie 2021, la pct. 2, a admis în profesia de avocat *cu eliberarea licenței pentru exercitarea profesiei de avocat* în conformitate art. 10 alin. (2) din Legea nr. 1260 din 19 iulie 2002 cu privire la avocatură, un alt candidat la funcția de avocat.

Astfel, instanța de recurs notează că potrivit prevederilor art. 137 alin. (3) Cod administrativ, stările de fapt identice în esență se tratează identic. O tratare neidentică a două stări de fapt identice se admite numai dacă există un motiv obiectiv.

Prin prisma acestei norme legale, reieșind din dreptul discreționar al autorității publice, este de înțeles că autoritatea publică nu poate adopta hotărâri contrare în cauze similare.

Tot, aici instanța de recurs relevă că cerința eliberării licenței corespunzătoare pentru exercitarea profesiei de avocat, este una subsecventă cerinței de admitere a candidaturii lui Roman Statnîi în profesia de avocat, care tehnic, prin prisma prevederilor art. 22 alin. (2) din Legea privind avocatură, se eliberează de către Ministerul Justiției în termen de 10 zile de la data depunerii cererii.

Față de cele ce preced, având în susținere jurisprudența CEDO și anume cauza Rebai și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995, unde Curtea a menționat că „... art. 6 § 1 al Convenției, nu impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes”, instanța de recurs consideră necesar de a respinge și alte argumente invocate în cererea de recurs în sensul celor descrise.

Pentru motivele expuse și având în vedere faptul că decizia instanței de apel și hotărârea primei instanțe în partea contestată sunt întemeiate și legale, iar criticele formulate în recurs sunt nejustificate, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a respinge recursul și a menține decizia instanței de apel și hotărârea primei instanțe în partea dată.

Dat fiind faptul că în rest decizia instanței de apel și hotărârea primei instanțe nu au fost contestate cu recurs, instanța de recurs consideră inoportun de a se expune cu privire la legalitatea acestora în partea necontestată.

În conformitate cu art. 248 alin. (1) lit. a), art. 248 alin. (2) Cod administrativ, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție

decide:

Se respinge recursul depus de Uniunea Avocaților din Republica Moldova.

Se menține decizia din 11 mai 2022 a Curții de Apel Chișinău și hotărârea din 15 iulie 2021 a Judecătoriei Chișinău sediul Rîșcani, în cauza de contencios administrativ, la cererea de chemare în judecată a lui Roman Statnîi împotriva Uniunii Avocaților din Republica Moldova, Consiliului Uniunii Avocaților și Gheorghe Vlas cu privire la contestarea actelor administrative și obligarea emiterii actelor administrative și la cererea de chemare în judecată a lui Roman Statnîi împotriva Uniunii Avocaților din Republica Moldova cu privire la constatarea nulității actului administrativ, contestarea actului administrativ și obligarea emiterii actului administrativ, și anume în partea prin care au fost admise acțiunile lui Roman Statnîi, constatată neexaminarea în termen legal a cererii de admitere în profesia de avocat cu nr. 287/2020 depusă de Roman Statnîi la 11 februarie 2020, anulat pct. 6 din hotărârea Comisiei de licențiere a profesiei de avocat din cadrul Uniunii Avocaților din Republica Moldova nr. 7/13/2021 din 5 martie 2021 prin care a fost respinsă cererea depusă de Roman Statnîi, ca ilegală și obligată Uniunea Avocaților din Republica Moldova, prin intermediul Comisiei de licențiere a profesiei de avocat, să emită actul administrativ individual favorabil prin care să admită candidatura lui Roman Statnîi în profesia de avocat în temeiul art. 10 din Legea nr. 1260 din 19 iulie 2002 cu privire la avocatură, cu eliberarea licenței corespunzătoare.

Decizia este irevocabilă.

Președintele ședinței,
judecătorul

Tamara Chișca-Doneva

Judecătorii

Iurie Bejenaru

Nicolae Craiu

Aliona Miron

Ala Cobăneanu